



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 547/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť P. B., V., zastúpeného advokátom Mgr. M. J., P., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 Co 21/2011, 19 Co 22/2011 z 10. júna 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. septembra 2012 doručená sťažnosť P. B., V. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. M. J., P., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 19 Co 21/2011, 19 Co 22/2011 z 10. júna 2011 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti a z príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom konania vedeného Okresným súdom Kežmarok pod sp. zn. 2 C 99/2007 na strane žalovaného, v rámci ktorého sa žalobcovia v 1. až 5. rade žalobou z 12. októbra 2007 domáhali voči žalovanému vypratania nehnuteľnosti žalobcov *„ako podielových spoluvlastníkov pozemku, parcelné číslo ..., trvalé trávne porasty o výmere 3 650 m²“*.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„... žalobcovia sa podanou žalobou neskôr modifikovanou domáhali toho, aby prvostupňový súd zakázal žalovanému ako vlastníkovi susediacich pozemkov vykonávať orbu a inú poľnohospodársku činnosť na predmetnom pozemku žalobcov a vodiť hospodárske zvieratá na predmetný pozemok a zároveň zakázal žalovanému prechod a prejazd cez tento pozemok. V danej veci bolo nariadených niekoľko pojednávaní, na ktorých sťažovateľ dostatočným spôsobom preukázal tvrdenia, na ktoré sa odvolával. Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 15. 12. 2010 rozhodol tak, že sťažovateľovi ako žalovanému zakázal vykonávať orbu a inú poľnohospodársku činnosť na pozemku žalobcov parcelné číslo ... ako trvalé trávne porasty o výmere 3.650 m², katastrálne územie V. zapísaný na LV č. ... a vodiť hospodárske zvieratá na predmetný pozemok a zároveň zakázal žalovanému prechod a prejazd cez tento pozemok. Proti tomuto rozsudku Okresného súdu Kežmarok žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie, pričom rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 19 Co 21/2011, 19 Co 22/2011 zo dňa 10. 06. 2011 odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu medzi žalobcami v 1., 2., 4. a 5. rade a žalovaným, ktorým prvostupňový súd zakázal žalovanému vykonávať orbu a inú poľnohospodársku činnosť na pozemku žalobcov parcelné číslo ... ako trvalé trávne porasty o výmere 3.650 m², katastrálne územie V. zapísaný na LV č. ... a vodiť hospodárske zvieratá na predmetný pozemok a zároveň zakázal žalovanému prechod a prejazd cez tento pozemok. Žalovaný má za to, že odvolací súd v tomto konaní nepostupoval v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, vec nesprávne právne posúdil, vykonané dôkazy vyhodnotil

nesprávne a nedostatočne zistil skutkový stav, čo malo za následok, že týmto postupom súdu žalovanému ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu zistil, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav vo veci samej ako aj vec správne právne posúdil.

S poukazom na fakt, že odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu v Kežmarku, pričom pri rozhodnutí nebral do úvahy žalovaným navrhnuté a predložené dôkazy a zároveň skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní, podal v uvedenej veci dovolanie, kde uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 203/2011 zo dňa 23. 11. 2011 bolo toto dovolacie konanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 19 Co 21/2011, 19 Co 22/2011 zo dňa 10. 06. 2011 zastavené a to proti prvému výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok vo vzťahu medzi žalobcami v 1., 2., 3., 4. a 5. rade a žalovaným, z dôvodu, že predmetné dovolanie nie je podľa názoru Najvyššieho súdu prípustné. P. B. ako žalovaný navrhoval, aby dovolací súd rozhodnutie v napadnutej časti predmetného rozsudku zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania. Toto dovolacie konanie bolo zastavené z dôvodu jeho neprípustnosti, s čím zásadne nesúhlasím, keďže podľa ust. § 237 písm. f) O. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a táto možnosť žalovanému do dnešného dňa poskytnutá nebola.

Proti týmto súdnym rozhodnutiam podal sťažovateľ aj podnet a opakovaný podnet Generálnu prokuratúru SR, kde jeho opakovaný podnet bol vybavený tak, že v danom prípade nie sú dané zákonné dôvody na podanie mimoriadneho dovolania proti obom vyššie popísaným rozsudkom. Vyrozumenie o vybavení opakovaného podnetu bolo sťažovateľovi doručené dňa 25. 07. 2012 pod č. VI/2 Pz 577/12-7. Preto má sťažovateľ za to, že ústavnú sťažnosť podáva k zákonnej lehote.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„A/ Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a podľa čl. 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkom

Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 19 Co 21/2011, 19 Co 22/2011 zo dňa 10. 06. 2011 porušené bolo.

B/ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 19 Co 21/2011, 19 Co 22/2011 zo dňa 10. 06. 2011 sa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

C/ Krajský súd v Prešove je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania na účet právneho zástupcu sťažovateľa a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná

a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Z § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde použitím argumentu a contrario vyplýva, že sťažnosť je prípustná po vyčerpaní opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon na ochranu základných práv alebo slobôd účinne poskytuje sťažovateľovi a na použitie ktorých je tento oprávnený podľa osobitných predpisov. Opravným prostriedkom, ktorým je podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podmienená prípustnosť sťažnosti, nemôže byť však každý v zákone predvídaný opravný prostriedok, ale iba taký, po podaní ktorého sa môžu reálne rozvinúť procesné vzťahy v príslušnom konaní, ktoré vedú k meritórnemu prerokovaniu a rozhodnutiu vo veci samej (m. m. II. ÚS 77/06).

V súvislosti s posudzovaním otázky, či sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojich ústavou, listinou a dohovorom garantovaných práv napadnutým rozsudkom krajského súdu ako odvolacieho súdu, nebola podaná oneskorene, považoval ústavný súd za potrebné poukázať na svoj ustálený právny názor, podľa ktorého podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) [podľa § 243e až § 243j Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)] nepovažuje za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorého uplatnenie je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto na jeho podanie z hľadiska plynutia lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu nemožno prihliadať (m. m. I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03, IV. ÚS 200/05, IV. ÚS 355/2010 a iné).

Z uvedených dôvodov sa ústavný súd nemohol stotožniť s argumentom sťažovateľa založeným na uznaní podnetu na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi ako účinného právneho prostriedku nápravy a odôvodňujúcim zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy [„*Vyrozumenie vybavenia opakovaného podnetu bolo sťažovateľovi doručené dňa 25. 07. 2012 pod č. VI/2 Pz 577/12-7. Preto má sťažovateľ za to, že ústavnú sťažnosť podáva v zákonnej lehote.*“ (citované zo sťažnosti sťažovateľa), pozn.].

V súlade s ďalším ustáleným právnym názorom ústavného súdu sa lehota na prípadné podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy po rozhodnutí o dovolaní Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) považuje v zásade za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu, s výnimkou prípadov, keď to konkrétne okolnosti veci zjavne vylučujú. Z uvedeného dôvodu nie je preto dôvodné, aby sťažovateľ v prípade podania dovolania podal zároveň aj sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože aj za predpokladu, že by dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, nemožno sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy smerujúcu proti rozhodnutiu, ktoré predchádzalo rozhodnutiu dovolacieho súdu, odmietnuť pre jej oneskorenosť (m. m. I. ÚS 184/09, I. ÚS 237/09, I. ÚS 239/09, IV. ÚS 49/2010).

Z uvedeného dôvodu bol pre posúdenie otázky, či bola sťažnosť podaná pred uplynutím lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, relevantný deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 203/2011 z 23. novembra 2011, ktorým tento dovolanie sťažovateľa proti napadnutému rozsudku krajského súdu odmietol ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 243b ods. 5 OSP (sťažovateľ v sťažnosti nesprávne uvádza, že „*dovolacie konanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 19 Co 21/2011, 19 Co 22/2011 zo dňa 10. 06. 2011 bolo zastavené*“, pozn.).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 203/2011 z 23. novembra 2011 nadobudlo právoplatnosť 6. decembra 2011.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (20. septembra 2012, pozn.).

Ústavný súd rešpektujúc zákonom ustanovenú lehotu na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a svoju ustálenú judikatúru sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2012